



Krokodilkönnyek a Heti Válaszért

2018 június 13. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A G-nap után a lap munkatársai tudták, mire szerz?dtek, mégis a kormányra mutogatnak.

Lelkes olvasója voltam a Heti Válasznak. Egy id?ben, ha bárki kérdezte t?lem, hogy mi újság, mindig azzal a f?rasztó sz?viccel válaszoltam, hogy „mi újság? Én a Heti Választ szoktam olvasni.” Bevallom, sokszor még a G-nap után is a kezembe vettem. Amikor épp nem a Fidesz-kormány lejáratásával vagy Simicska Lajos személyes bosszúhadjáratának kiszolgálásával volt elfoglalva, id?nként kifejezetten jó cikkeket lehetett olvasni benne. Például Laky Zoltántól, de másoktól is.

F?leg amikor olyan témáról írtak, amire nem lehetett valamilyen belpolitikai vonatkozást ráer?ltetni. Mert ilyenkor az újságírók valóban a meggy?z?désük szerint írhattak valamir?l, amir?l vagy eleve hasonlóan vélekedünk, vagy ha nem, akkor is érdemi gondolatok, érvek alapján lehet róla vitázni – nem pedig szekértábor-logika szerint.

Valójában sokkal több ilyen cikk volt a lapban, sokkal olvashatóbb volt annál, mint amit sokan zsigerb?l gondoltak egy id? után róluk a kormánypárti oldalon. De nem, err?l nem a mi el?ítéletes, fasiszta, nyilas, kirekeszt? gondolkodásunk tehet. Hanem az a kép, amit a Heti Válasz mutatott magáról. Hiába voltak benne ugyanis nagy számban olyan írások is, amelyek minden jobboldalinak vállalhatók lennének.

A „fenegyerekeik”, a nyomtatott verziónál jóval szélesebb elérést produkáló online változat hangadói akkora kormányellenes propagandát toltak, ha kellett, ha nem, és nemcsak a publikációikban, hanem kéretlenül, önszorgalomból, Facebook-posztokban, kommentekben is, hogy sikerült azt a képet kialakítaniuk, hogy a Heti Válasz szerkeszt?ségében jobban gy?lölik a kormányt és Orbánt, mint a szocialistákat, a DK-t, Gyurcsányt és Juhászt együttvéve.

S?t nemcsak hogy gy?lölik a Fideszt, hanem folyamatosan a baloldalnak, az ottani publicistáknak, véleményformálóknak igyekeznek megfelelni. Néha még utóbbiaknál is gyorsabban és vehemensebben szálltak bele a kormánypártba, annak valamely képvisel?jébe, hogy mutassák, mennyire „hiperfüggetlenek” és „überszakmaiak”.

No meg persze – ne kerteljünk – azt hitték, hogy bukni fog a Vál-völgyi diktátor, és a demokráciát tömeges kirúgással, vagyoneklobzással, IFA-platókkal helyreállítani készül? haladároknál addigra össze kell gy?jteni annyi érdemet, hogy szépen át lehessen majd állni; mintha ?k valójában mindig is ott álltak volna.

Nem, még egyszer, nem minden Heti Válasz-os képviselte ezt a mentalitást – csak a hangadók. Mindenkire igaz volt azonban az, hogy hozott egy döntést. A G-napot követ?en sok Heti Válasz-os, Magyar Nemzet-es, Hír tévés kapott el?bb-utóbb valamilyen lehet?séget, ajánlatot a kormánypárti médiában. Volt, aki hamarabb, volt, aki kés?bb. Van, aki jobbat, volt, aki kevésbé jót.

Nem kifogásolhatjuk azt sem, ha valaki, akár újságíró, akár szerkeszt?, f?szerkeszt?, bárki, a Simicska Lajos által kínált duplaannyi pénzt választotta a létbizonytalanság helyett. Például mert el kellett tartania a családját. De hogy ezt követ?en önmagát folyton a morális magaslatra helyezve ossza a verdiktet másoknak, az egy kicsit diszsonáns. Mint ahogy az is, hogy hirtelenjében magukat a „független-objektív” újságírás felkent apostolaiként lássák és igyekezzenek láttatni a kormánypárti újságírókat minden kilométerk?nél lepropagandistázva.

Még egyszer, lassan, hogy mindenki megértse (sokan nem fogják): valóban voltak jó írások is a lapban, még néhány olyan kormánykritikus megnyilvánulás is el?fordult, ahol valóban érdemi kérdésekr?l, jogos felvetésekr?l lehetett szó, nem csak a szokásos „Mészáros–Habony–Tiborc–oktatás–egészségügy–stadionok”-féle mantrákról. De attól még a Heti Válasz nem volt független sajtóorgánium.

Hanem az egykor valóban kiváló lap, eléggé méltatlan módon, egy revansra éhes, sértett, hatalmas egójú, ellenszenves ember bosszújának eszközévé vált. És – ha tetszik, ha nem, ha akarták, ha nem, ha bevallják, ha nem – eszközök voltak maguk a szerz?k, munkatársak is mindannyian. Simicskának egyetlen célja volt: megbuktatni Orbánt, mindenáron, minden eszközzel, és ennek érdekében elég sok pénzt hajlandó volt elégetni.

Most, hogy a projekt nem sikerült, egyszer csak abbahagyta a pénzégetést. Egy szavunk nem lehet: mindenki arra és addig költi a pénzét, amire és amíg akarja. Ha ráunt a hobbijára, akkor nem költi tovább. A szemforgató-siránczó, végtelenül szolidáris „igazi újságírók” a Mércét?l a HVG-ig most persze világvége-üzemmódban vannak, az orbáni diktatúra újabb borzalmairól beszélnek. Hiszen ki más tehetne arról, hogy Simicska szélnek eresztett egy csomó embert, akiket eddig eszközként kihasznált? Hát persze hogy a miniszterelnök. Hiszen mindenr?l ? tehet.

Huth Gergely a Pesti Srácokban megírta a véleményét Borókai Gábor főszerkesztőről és arról, hogy mennyire álságos dolog elzárkózva búcsúzni, másokat hibáztatva, miközben nagyon is tudta, tudták, hogy milyen játszmában vesznek részt, és hogy ennek a játszmának számukra kedvezőtlen kimenetele is lehet. Amivel megint csak nem lenne baj, sőt karakánosság is, ha az ember odateszi magát valahová.

Vállalja a hitét, meggyőződését, véleményét, és nem érdekli, hogy nincs garancia a győzelem. Csakhogy a Heti Válasz munkatársai a legkevésbé sem voltak karakánok és következetesek, hanem egyszerűen csak irányt váltottak. Pontosabban: egy óriási vargabetűt írtak le. Persze hallottuk eleget, hogy nem a meggyőződésük változott, hanem a kormány, ezek ugyanazok maradtak, blablabla.

Milyen érdekes, a megvilágosodásuk pont egybeesett Simicska szánkózós éjszakájával!

Persze mennek a szokásos mantrák. Míg a liberálisok folyton náciznak, fasisztáznak, amikor nincs érdemi, tartalmi érvük (tehát szinte mindig), addig az igazikonzik kedvenc szava járása, úgy tűnik, a „nyilas” lett. Nyilasnak nevezik ugyanis Huth Gergelyt és az ő írását.

Miért is? Mert leírta az igazságot? Hogy „Volt véget nem érő lámpabotránykeltés, lőrinchezés, korrupciózás, miközben az ország látványos fejlődéséről, az emberek töretlen bizalmáról, a nemzetközi vitáinkról és harcainkról legfeljebb csak cinikus félmondatokban esett szó”.

Vagy azt, hogy „A Magyar Nemzet indexes, exnépszabisi ejtőernyősei napok alatt télakoltak és kaptak munkát, miközben a kvizlingeknek a keserű méz marad, a vergődő öngazolás és a személyes csőd”. A baloldal ugyanis csak addig használja a hasznos hülyéket, amíg azok valóban hasznosak neki, és jó esetben még pénzébe sem kerülnek. Mert maguktól tolják akár a kommunista, akár a liberálprogresszív baloldal szekerét. De be nem fogadják őket.

Az árulást mindenhol szeretik, az árulókat sehol. Úgyhogy most aztán sokan vannak bajban a kisebb-nagyobb kvizlingek közül. Van, aki jobban, és van, aki kevésbé szolgált rá. És szerintem eszerint is lehet mérlegelni, hogy ki az, aki megérdemel egy újabb lehetőséget, és ki az, aki nem. Tartok tőle, hogy a világ nem igazságos, és épp azoknak sikerül majd valahogy visszadörgölözni, akik a legkevésbé méltók az újabb lehetőségre.

Jeszenszky Zsolt

A szerző a Karc FM szerkesztő-műsorvezetője

www.magyaridok.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lajkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD

A trianoni gyalázatról tabumentesen



„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
